

סדנת מדיטציה: לו ג'ונג – אימון התודעה 3

שחרור מארבע אחיזות

על-פי שיעוריו של ג'ונג מייקל רואקי'

בתרגומה והגשתה של

לאמה דבורה - הלה

בית הצנחן, רמת-גן, יוני 2008

שיעור 4

(מנדלה)

רמות שונות של מוסר

התחלתי קודם לדבר על רמות שונות של מוסר והדיון הזה, אני רוצה להמשיך אותו עכשיו. התרגול שלנו של מוסר, צריך להיות מכוון לאחת משלוש רמות, ועל הראשונה דיברתי.

1. המוסריות של להימנע מלפגוע בזולת.

ཉེས་སྦྱོར་སྦྱོམ་པའི་ཚུལ་བྲིམ་མ།

Nyechu Dompay Tsultrim

להימנע מלעשות מה שפוגע באחרים, מה שמכאיב לאחרים. ויש, אמרנו, דברים שהם חוקיים ושהם יכולים לפגוע, ויש דברים שהם לא חוקיים ויכולים לעזור. ויש דברים ששמעתם מההורים ושעלולים לפגוע.

זה התפקיד שלכם. התפקיד שלכם זה לא להיות אחוזים בכל הקריטריונים הארציים של החיים האלה, ולעשות מה שנכון לפי חוקיות המוסר האבסולוטית, זו החוקיות של הקארמה. וזה התפקיד שלכם לקבוע אם פעילות מסוימת פוגעת באחרים או לא.

ולחיות מוכנים לזה שאולי מישו אחר יעביר עליכם ביקורת. אולי מישו יבקר אתכם על התנהגות כזאת או אחרת, כי אתם מתחילים לעזוב את מנהג המקום. אתם הולכים ופועלים לפי הנחייה יותר גבוהה.

ואנשים לפעמים שואלים: האם זה אנוכי לנהוג ככה? כי את אומרת 'את צריכה לא לפגוע כדי שאת לא תפגע'. את צריכה לא לגנוב כדי שלא יגנבו ממך'. כל הדברים שאנחנו אומרים שקארמה חוזרת אלי. וזו

המוטיבציה הראשונה לשמור על מוסר. היא לא היחידה, היא לא שלמה. אבל בלי זה לא יבואו הרמות היותר גבוהות של מוסר.

כי כל עוד אני לא למדתי איך אני לא אפגע ואיך אני אפסיק את הסבל שלי, אני לא יכולה ללמד אחרים להפסיק את הסבל שלהם. אני לא יכולה ממש לעזור להם. אז זה תנאי חיוני כדי לעלות לרמות מוסר גבוהות יותר שעוזרות גם לאחרים.

אז זה נכון שזה אינטרס שלי לשמור על המוסר בצורה כזאת, אבל זה אינטרס שהוא בעצם משותף לאחרים. זה לגמרי עוזר ליצורים אחרים אם אני לומדת לשמור על עצמי מפגיעה, כי אני אף פעם לא עושה את זה על חשבון מישהו אחר. זה החוקיות של הקארמה. אני אף פעם לא עושה את זה בצורה שפוגעת במישהו אחר. כי פגיעה במישהו אחר תחזור אלי כסבל שלי.

ואדם שהוא על דרך רוחנית, ובמיוחד אם הוא רוצה להיות על דרך רוחנית במטרה להביא ברכה לזולת, שזה הרמה הבאה של מוסריות, לעולם לא יפגע ביכולת שלו לעזור לזולת. ואם אני עושה דברים שפוגעים באחרים, הדברים האלה יחזרו אלי כפגיעה בי ואני פוגעת ביכולת שלי להיות ברכה בעולם הזה.

אז האינטרס שלי פה לגמרי הולך יד ביד עם האינטרס של הכלל, של הזולת. אין שום סתירה, זה להיפך. אם אני אפגע פה באינטרס שלי, אני פוגעת באושר שלי, אני פוגעת ביכולת שלי להביא אושר לאחרים. ככה שזה הולך יד ביד. לגמרי.

הבעיה כשאני דואגת לעצמי ומוכנה בשביל זה לעבור על כללי המוסר ולפגוע באחרים. שם יש בעיה. שמה האנוכיות היא גורם שלילי. לא ברמה הזאת. ברמה הזאת אני לגמרי נמנעת מלפגוע באחרים, כי אני מבינה שזה יפגע בי וזה יפגע ביכולת שלי לעזור.

2. המוסריות של עשיית חסד

הרמה השנייה של מוסר. אימרו:

དགེ་བ་ཚཱ་སྤྱད།

Gewa Chu Du

אז *Gewa* - פירושו חסד.

Chu - זה תופעות. זה גם דהרמה, אבל פה זה יהיה תופעות או דברים.

ו-*Du* זה - לאגור או לאסוף.

אז הרמה השנייה של מוסר, זה הרמה של איסוף החסד. איסוף חסד. והרעיון הוא שוב הרעיון שכל הזרעים שאני זורעת בתודעה שלי, משאירים שמה את הרישומים שלהם ויקבעו את העתיד שלי. ובבודהיזם אנחנו הולכים יותר רחוק. אנחנו אומרים שברגע שאני רואה את עצמי עוזרת לאחרים, אני זורעת זרעים לעולם יותר טוב בשבילי. כי אנחנו אומרים שאין עולם אחר מלבד זה שמופיע בשבילי.

אמרנו שכל המעשים שלי והדיבורים שלי והמחשבות שלי מותירים רישומים. הרישומים האלה:

נכנסים לתת מודע שלי

דוגרים להם שמה

אוגרים אנרגיה שמה

נוצרים תנאים

הם מבשילים

הם יוצרים את עולמי

הם יוצרים את עולמי, ומצד שני כל העולם שיש לי הוא תוצאה של המנגנון הזה.

ואין עולם אחר בשבילי. בשבילי, אין עולם אחר. אין עולם אחר, אין תושבים אחרים בעולם. אתם תושבים בעולם שלי. בדיוק כמו שאני יצאתי את עולמי באמצעות מעשי בעבר, יצאתי אתכם בעולמי

באמצעות מעשי בעבר. וכל אחד מכם עושה אותו דבר, כל אחד מכם יוצר את עולמו ואת תושביו. אז כשהזרעים שלכם מתחילים להיטהר, אוטומטית העולם שלכם מתחיל להיטהר והתושבים בעולם שלכם מתחילים להיטהר.

במלים אחרות, הסבל של האנשים בעולם, הוא לגמרי קשור למה אני עשיתי. אני יצרתי אותו. אז כשאני מתחילה להיזהר בפגיעה באחרים, אני מורידה את הסבל בעולם. כשאני רואה את עצמי עוזרת לאחרים, אני שותלת זרעים שיכריחו אותי בעתיד לראות עולם שהוא פחות סובל, עולם שהוא יותר טוב.

אז האקט הזה של איסוף חסד, של עזרה לזולת, יוצר אמנם עולם יותר טוב, אבל לא כפי שאנחנו חושבים.

זה לא כמה ארוחות שהאכלתי אחרים, בזכות זה העולם יותר טוב. זה לא הרעב המיידני שהשבעתי על ידי הארוחה הזאת. זה לא עובד ככה.

זה הזרעים כתוצאה מזה שאני רואה את עצמי מאכילה אחרים. כשהזרעים האלה נובטים, אני רואה עולם פחות רעב.

וזה חשוב להבין, שכל פרט בבריאות שלי, ההצלחה שיש לי בעבודה, הניקיון בעיר שאני גרה בה - כל הדברים האלה נקבעו לחלוטין על ידי מעשי בעבר, רק שאני לא זוכרת. אם זה בחיים האלה ובחיים קודמים. אני לא זוכרת. אני לא זוכרת מה אכלתי היום בבוקר, אז איך אני אזכור את כל המחשבות שעברו לי?

זה כולל הזקנה שלי,

זה כולל המחלות,

זה כולל המוות שלי, ושל אחרים בעולמי.

זה שאני נמצאת בעולם שאני נושאת איתי את זרעי המוות ואנשים סביבי, אני רואה אותם מתים. גם זה תוצר שלי.

זה מרחיק לכת.

ומכיוון שאנחנו אוספים את הזרעים האלה בקצב של 65 לשנייה, אנחנו יוצרים את עולמנו בקצב מאוד מהיר. וזה רץ מאוד מהר וזה נראה לנו כמו איזה רצף. ואנחנו מלבישים סיפור על הרצף הזה, בדיוק כמו שאנחנו מלבישים סיפור על אוסף של Frames שאנחנו רואים בסרט. יש אוסף של Frames, בדידים שרצים מהר, תמונות, ואנחנו יוצרים מהם סיפור, ואנחנו אחר כך מאמינים לסיפור. ואותו דבר בחיים שלנו.

ואם אני מתחילה לשמור בצורה כזאת קפדנית ועצמאית על כללי המוסר, העולם הזה יתחיל להשתנות, הוא מוכרח להשתנות. ואם אנחנו מתחילים לפעול בצורה מיטיבה עם הזולת במשך זמן, לאורך זמן בחיים שלנו, אנחנו מתחילים בהדרגה להשיג סוג חדש של חופש.

סוג חדש של חופש שמשחרר אותנו מעצם ההכרח להזדקן ולמות.

כי יש קשר הדוק בין המחשבות שלנו ובין הגוף שלנו, והעולם שלנו. כל אלה הולכים ביחד לגמרי.

וכשהמחשבות הולכות ומיטיבות, אני יוצרת עולם שבו הסבל הולך ופוחת, כולל הסבל שכרוך בהזדקנות, מחלה ומוות.

3. המוסריות של פעולה למען הברואים

יש רמה שלישית של מוסר. חיזרו אחרי:

སེམ་ཅན་དྲེན།

Semchen Dunje

Semchen - זה היצורים החיים.

Sem - תודעה.

Chen - זה להיות בעל משהו,

אז **Semchen** – זה בעלי תודעה, שזה כל היצורים החיים.

Dun - זה למען

ו-**Je** - זה לפעול.

אז לפעול למען אחרים שסובלים.

מוטיבציה טהורה לשמירת המוסר

אז שלוש סיבות לשמור על מוסר:

1. **למנוע פגיעה בעצמי.** אז אני נמנעת לחלוטין מפגיעה באחרים, כי אני מבינה שכל פגיעה בזולת תחזור כפגיעה בי. כל מה שאני זורעת אני אקצור. אז זו סיבה ראשונה.
2. סיבה שנייה, לאסוף את החסד. **לאסוף זרעים של חסד** שיתמירו את עולמי.
3. וסיבה שלישית, **לפעול למען אחרים שסובלים.**

ואומר לנו הלאמה פה ביצירה שלנו, שאם אנחנו שומרים מוסר מכל סיבה אחרת, אז אנחנו אחוזים **בחיים האלה והשמירה הזאת לא תצליח.** אז הנה למה לא לשמור? רשמנו פה. אלה¹ לא סיבות טובות לשמור את המוסר. הן לא יציבות מספיק, הן הפכפכות, אנחנו אפילו לא נרגיש מתי שאנחנו מכופפים אותן, כמו שסיפר לנו בנג'מין פרנקלין.

הסיבות היחידות לשמור מוסר זה:

- למנוע פגיעה בי, קודם כל, ברמה הזאת. אז אני נמנעת לחלוטין מלפגוע באחרים,
- לאסוף את החסד שיתמיר את עולמי,
- ולפעול למניעת סבל בעולמי

אלה הסיבות.

אז אנחנו עכשיו הולכים ונוקטים בפעולה כדי לעזור ליצורים אחרים. לא רק לתת להם אוכל, לא רק לתת להם מחסה - להוציא אותם לגמרי מהמצב הזה של כל סבל שהוא. כל סבל שהוא.

וכמו שסיפרתי לכם על הלאמה שעמד ליד הכביש המהיר וראה את המכוניות חולפות. כולם רצים לכאן, רצים לכאן, ויצטרכו לאבד את הכל. אז אנחנו מסתכלים ומבינים שאנחנו נמצאים במצב הזה, אנחנו במלתעות שר המוות וכל מי שאנחנו פוגשים ועוזרים לו הוא גם שמה. הוא גם שמה.

אז זה לא משנה אם העבודה מצליחה או לא, או אם יש יותר כסף או פחות כסף, או האם אתם יותר פקחים או פחות פקחים, או יותר רגישים או פחות רגישים.

כולנו מתים. כולנו בדרך למות, וחסרי אונים - כרגע. כרגע.

¹ סיבות שקשורות בעולם הזה: מה שקלטנו מן ההורים, המורים, המסורת, הסביבה, המדינה, החוק, מה שמרגיש טוב, מה שהאינסטינקט מכתב – ראה/י שיעורים 2 ו-3 בסדנה זו.

המניע ברמה השלישית של חסד, זה לשנות את המצב הקיומי הזה. זו רמה מאוד גבוהה של שמירת מוסר. רמה מאוד גבוהה. אני שומרת עכשיו את המוסר כדי למנוע את כל הסבל בעולמי, של כל היצורים בעולמי.

ואנחנו יכולים.

הישויות המוארות, כולן עשו את זה, והן אומרות שכל אחד מאיתנו יכול לעשות את זה. ואתם יכולים להיווכח בזה אם אתם מתחילים לשמור על היומן שלכם. בהדרגה, בהדרגה העולם שלכם יתחיל לעבור תמורה, וכשעובר מספיק זמן אתם תתחילו לראות את הצד שמעבר. שיש מקום כזה. יש מקום מעבר.

התמורה הזאת שאנחנו מדברים, היא לא קורית גיאוגרפית. זה לא שאתם עוברים לכוכב אחר. איפה שאתם כאן, אתם תמצאו את עצמכם בעולם אחר. התמורה היא מנטאלית.

שלוש רמות של נדרי מוסר

במקביל לשלוש הרמות האלה של מוטיבציות של שמירת מוסר, יש שלוש רמות של נדרי מוסר.

1. נדרי החופש אישי

הרמה הראשונה זה מה שאנחנו קוראים **Vinaya**.

אימרו: *Vinaya*

𑖀𑖄𑖂𑖄

Sotar

Sotar זה בטיבטית, *Vinaya* זה בסנסקריט.

אימרו: *Sotar*

אלה הנדרים של מה שנקרא **חופש אישי**. זה כל כללי המוסר שמטרתם למנוע סבל אישי שלי, שאני לא אצטרך לסבול. להביא אותי לחופש מסבל. רמה מאוד גבוהה של חופש, שלא מופיע יותר סבל.

מה כובל אתכם? נתתי לכם להתנסות במדיטציה², אחד הדברים שכובל אותנו, שאנחנו לא חופשיים למשל מנגעים רוחניים. הם באים מתי שהם רוצים. רגשות שליליים או רגשות הרסניים

— כעס

— ואיבה

— וקנאה

— וגאווה,

וכל החברה האלה. אנחנו לא חופשיים מהם, הם מתקיפים אותנו. אנחנו גם לא חופשיים לבחור שיקרו לנו רק דברים נעימים ושלא יקרו לנו דברים בלתי נעימים. אין לנו חופש שם. אנחנו בכבלי הקארמה שלנו. **אנחנו כבולים על ידי מה שעשינו בעבר**, זה כבלים של פלדה.

אנחנו לא יכולים לשנות את העבר, אבל אנחנו יכולים להתחיל לפעול עכשיו כדי להפסיק לזרוע את הזרעים האלה, ובהדרגה נתחיל להשתחרר מהם.

אז הקוד של הוינאיה זה למנוע מה שקשור בפגיעה אישית, בסבל אישי. זה לעולם לא לעשות או להגיד דברים שעלולים לפגוע במישהו אחר. ואלה הנדרים של הנזירים. הנזירים הבודהיסטים שאתם רואים, זה סוג הנדרים שהם לוקחים על עצמם. לא רק נזירים. יש גם גרסה של הנדרים האלה, נדרי חופש אישי, לאנשים שהם לא נזירים.

² ראה שיעור מס' 1 בסדנה זו.

2. נדרי הבודהיסטווה

נדרי הבודהיסטווה. זאת הרמה השנייה של מוסר. אנחנו קוראים להם לוחמי רוח. הבודהיסטווה זה אותו אדם, שעושה כל מה שצריך כדי לעזור לזולת. כל מה שהוא יכול, כל מה שהוא צריך, כדי לעזור לזולת. והרמה הזאת נבנית על הרמה הראשונה, היא לא תצליח בלי הרמה הראשונה.

כדי לקבל את נדרי הבודהיסטווה אתם צריכים ללמוד קודם את קורס מספר שבע. לפני שאתם לוקחים אותם, אתם צריכים לדעת מה הם הנדרים האלה.

אפשר לתת את נדרי הבודהיסטווה ברמה של משאלה לכל אחד, לכל אדם שאומר: 'אני רוצה לטפח מוסר ברמה גבוהה. מוסר ברמה של לעזור לאחרים'.

אפשר לתת אותם ברמה הזאת אפילו אם אתם עוד לא יודעים מה הנדרים ואתם עוד לא מתחייבים לקיים נדרים, אבל אתם כן מתחייבים לחשוב כמו בודהיסטווה, לחשוב כמו מישהו שרוצה להיטיב עם הזולת, ולהתכוון להלך המחשבה הזו.

3. הנדרים הטנטריים

יש רמה שלישית של נדרים, שזה המוסר הסודי, הטנטרי, ושמה המוטיבציה היא כמו בשנייה. היא להיטיב עם הברואים, היא להוציא את כל הברואים מכל סבל. אלא שפה הרעיון הוא לעשות את זה מהר. כי אתם יכולים להתכוון להוציא אותם מסבל והנה הם עדיין סובלים. הרעיון הוא לעשות את זה מהר.

ואלה נדרים מאוד חזקים. דורשים הרבה לימוד, דורשים קשר אישי עם לאמה שייתן לכם אותם. הם מביאים למצב הזה של האקסטזה של גן עדן ושל ניצחון על מוות מהר, בחיים האלה. זה עניין עצום וגדול והלימוד שלנו מיועד להכין אתכם לשמה.

ואני רוצה להזמין את כל אחד מכם לבחון את האפשרות הזאת, ולראות אם זה מתאים לכם ולראות אם אתם מוכנים להשקיע מהחיים שלכם בתוך זה כי זה יכול, בחיים האלה, לפני שיגיע המוות, להוציא אתכם מזרועות המוות. ואז לא תצטרכו יותר לעשות את המדיטציה של המוות. הוא לא יבוא אליכם יותר. ואתם יכולים לעשות את זה כבר עכשיו. אז אני מזמינה אתכם לחקור את הנושא.

דילמות בשמירת המוסר

יש דילמות. כשמדברים על מוסר, נגיע לדילמות. מה עושים במצב כזה, ובמצב כזה? וכמה מהם זרקתי לכם במדיטציה. הנושא הזה מאוד מפותח בספרות המוסר הבודהיסטית.

מה ינחה אתכם במצב של דילמה, כשיש קונפליקט בין שני חוקים או קונפליקט בין שני נדרים? מה ינחה אתכם?

ראשית, אתם צריכים לא לשכוח שהמוסר שלכם, הוא שלכם. אך ורק שלכם. הוא הסכם שלכם עם הישויות המוארות בעולם. הוא ביטוי לכמיהה שלכם לחסל סבל שלכם ובעולם לגמרי, ותו לא.

הוא לא בשביל אבא ואמא, הוא לא בשביל כל הדברים האלה.³ הוא אך ורק ביטוי לכמיהה שלכם לצאת מסבל ולהוציא אחרים מסבל. אז זה דבר ראשון לזכור, וזה לא משנה מה אחרים חושבים על מה שאתם עושים. זה בכלל לא משנה. רק משנה המוטיבציה הטהורה שלכם בפעולה.

אחרי שדיברנו על מוטיבציה, עכשיו מה קורה? אם יש לכם קונפליקטים בין נדרים, נגיד:

א. האם מה שאתם עומדים לעשות יפגע במישהו? אם זה הולך לפגוע במישהו, זה גורם שאתם צריכים להביא בחשבון.

³ התייחסות לכל הסיבות הארציות לשמירת המוסר שנמנו בשיעורים הקודמים.

ב. האם מה שאתם הולכים לעשות אמנם יוביל מישהו למקום שהוא מעבר למוות?

ג. האם הדבר הזה יעשה את זה מהר?

שלוש מוטיבציות שמתאימות לשלוש הדרגות של מוסר. אחת יותר גבוהה מהשנייה.

– **הרמה של הוינאייה**, של נדרי הנזירות, של אי פגיעה בזולת, **היא הנמוכה ביותר**. היא לא נמוכה, היא מאוד גבוהה, אבל בין השלוש היא הנמוכה ביותר.

– מעליה עומדת **המוטיבציה של להיטיב עם הברואים**, של לעשות מה שמיטיב עם כמה שיותר אנשים.

– מעליה עומדת **המוטיבציה הסודית שהיא לעשות את זה מהר ככל האפשר**, ואני מוכנה לחיות את החיים שלי ככה שהאנשים יפסיקו לסבול כמה שיותר מהר.

כל נימוק אחר שיש לי לשמירת מוסר מבטא אחיזה בחיים האלה. המוסריות הזאת לא תעבוד. אפשר לנסח אחרת:

1. השיקול הראשון, האם זה ישפיע על חיי העתיד שלי?

2. האם המעשה שאני הולכת לעשות יעזור לי להגיע למקום הזה של אלמוות? שתיים יותר חזק מאחד.

3. האם זה יעזור לי לעשות את זה מהר? זה שלוש, זה יותר חזק משתיים. הרבה יותר חזק משתיים.

ויהיו כללי מוסר שהם בשלוש, שהם יראו סותרים לגמרי את אחד. עכשיו, אם קיבלתי מלאמה מוסמך את הכללים ברמה שלוש, אני חייבת להעדיף אותם על אלה של רמה אחד. אני חייבת, כי אחרת אני כאילו אומר: 'טוב, תסבלו קצת. אני עכשיו עסוקה. לי יש את המוסר שלי'. אני חייבת ללכת על הרמה הכי גבוהה שהתחייבתי לה ושהמורים שלי החליטו שאני מוכנה לה.

גם בתוך טנטרה, יש רמות. מי שלמד את הסדנה הכנה לטנטרה, בקיצור אנחנו מדברים על זה שמה, כי הלימוד הוא סודי אבל יש דברים כלליים שאפשר להגיד, שיש שמה **שלב היצירה ושלב ההשלמה**. המוסריות של **שלב ההשלמה** היא שונה מהמוסריות של **שלב היצירה**. אם אתם כבר בשלב ההשלמה שזה רמה מאוד מאוד גבוהה של תרגול, אתם חייבים לתת עדיפות על זאת של **שלב היצירה**, כי היא עובדת הרבה יותר מהר. והיא הרבה יותר תובענית אבל היא עובדת הרבה יותר מהר.

יש לוותר גם על אחיזה בתרגול עצמו

לא רק האחיזה בחיים האלה, מהווה עיכוב לדרך המוסרית שלנו.

גם אנשים שהם כבר מתרגלים רציניים, מפתחים הרבה פעמים אחיזה בתרגול שלהם. והאחיזה הזאת תבלום אותם בדרכם, בדיוק כמו שהאחיזה שתיארנו כאן⁴ יכולה לבלום אנשים בדרכם. הם כבר קיבלו את התרגול שלהם והם התרגלו אליו והם עושים אותו כל יום והם עושים אותו באדיקות ובנאמנות ונוח להם כבר.

כל פעם שנוח לכם באיזה מקום, צריך להידלק אור אדום

כי אם אתם רציניים בתרגול שלכם, אתם כל הזמן מתקדמים, והלאמות ידחפו אתכם כל הזמן לרמה הבאה שאתם מסוגלים לתרגל.

אז אם אנחנו הולכים על מה שנוח ומה שאנחנו רגילים, מה שאנחנו רגילים לחשוב כבר הרבה זמן, וזה בא על חשבון התרגול היותר גבוה שאנחנו אולי כבר מוכנים לו, אנחנו מעכבים את כל הברואים. אנחנו בעצם אומרים להם: 'תסתדרו לבד'. זה מה שאנחנו אומרים. זה אותו דבר. זה טוב גורם מעכב בדרך.

⁴ בתיאור של אחיזה בשמירת מוסר המונעת על ידי מוטיבציה ארצית.

אני נאחזת במה שנוח; מה שנוח קשור ללהרגיש טוב – אז זה שוב אחיזה בחיים האלה. אז זה בעצם אותו מכשול.

אנחנו חייבים לנוע בסולם מהר ככל יכולתנו, מהר ככל יכולתנו.

מורים גם לא ידחפו אותנו לאיפה שאנחנו לא מוכנים. בשביל זה צריך מורה מיומן, מורה שעשה את הדרך ושיכול להעריך נכון את התלמיד, וינחה אותו למקום שמתאים לו. **Bottom Line**

חיי המוסר שלנו צריכים להיות לגמרי מונעים על ידי הרצון שלנו להביא אחרים לאושר מקסימלי, כמה שיותר מהר.

הקמת מרכז רוחני בינלאומי ומרכז ריטריטים

אנחנו מדברים על החזון הזה של הרמה הגבוהה הזאת של מוסר, של להביא את הברואים למקום המדהים הזה של מעבר למוות. זה לא בא מהרמה הראשונה של מוסר. הרמה הראשונה של מוסר, של לא לפגוע בזולת, היא מאוד חשובה והיא בסיס לכל השאר.

היא לא מספיקה.

הרמה של לעזור ליצורים: להאכיל אנשים, להלין אנשים, לאהוב אנשים, מה שעושה בודהיסטוואה, היא מאוד גבוהה, היא מאוד אצילית, היא נדירה לגמרי בעולם. זה אנשים קדושים לגמרי.

היא מאוד איטית.

כדי להביא לתמורה הזאת דרוש תרגול מאוד דרסטי.

דרושה התבוננות עמוקה במיינד שלנו בתנאי ריטריט עמוקים כדי להביא לתובנות. כדי שאני אהיה מסוגלת למשל, להביא לכם את הלימוד הזה, אני הייתי צריכה לקבל אותו ממורים. המורים האלה, על מנת שהם ישיגו את התובנות שלהם, הם ישבו בריטריטים שלהם. מישהו איפשר את הריטריטים האלה. מישהו תמך בריטריטים.

אנחנו רוצים לאפשר את הדבר הזה בארץ.

אנחנו רוצים שבארץ שלנו יהיה מקום שאנשים שמתקדמים בתרגול שלהם, שמוכנים להתחייב לרמה מאוד עמוקה של מוסר ובעצם להקדיש לזה את כל חייהם, שהם יוכלו לעשות את זה. כי זה מה שיתמיר לא רק את המדינה, את כל האזור. זה מה שמביא לתמורה העמוקה שמובטחת על ידי הלימוד הזה, ושהמון אנשים כבר עשו אותה, רק שהם כבר עברו לצורת קיום אחרת. אנחנו לא בהכרח פוגשים אותם.

אנחנו מאוד היינו רוצים, זה חזון שלנו וחלום שלנו, לאפשר דבר כזה.

אז בשביל זה צריך שיהיה פה מרכז כזה ושיהיה לו תמיכה. זו רמה של חסד שהיא הרבה מעבר לרמות המיידיות, שאנחנו עדיין מצויים לעשות וצריכים להמשיך לעשות, של להאכיל רעבים ולהלין את חסרי הבית וכך הלאה.

אבל זאת רמה הרבה יותר גבוהה, של לא רק להאכיל אותם, ולא רק להלין אותם, אלא להעלים את סבלם. **שלא יהיו רעבים ולא יהיו חסרי בית ולא יהיו אנשים במחסור וכל הסבל שאנחנו רואים סביבנו.** זה דורש חריש מאוד עמוק. אנחנו מאוד רוצים ליצור את התנאים לאנשים בארץ לעשות את זה, כי אז הם יוכלו להיות הלאמות שלנו ולהעביר את זה הלאה.

והמקום הזה יראה אחרת לגמרי. הוא יראה אחרת לגמרי.

אז אנחנו רוצים להזמין אתכם להתחיל לחשוב, אם לבכם מושך אתכם לשם, איך אתם יכולים לתמוך בחזון הזה שלנו. זה כמובן אומר לרכוש איזה שטח אדמה ולהתחיל לבנות עליו בקתות ריטריט ומבנים שיאפשרו דבר כזה. אז זה לא יהיה מהיום למחר, אבל צריך להתחיל שזה יקרה.

אנחנו רוצים שתהיה אפשרות כאן לאנשים שיעברו את המסלול ויהיו מוכנים לזה ומוסרים את חייהם לזה, שהם יוכלו לעשות את זה כאן.⁵

אז בוא לירן, תגיד לנו על זה כמה מלים.

לירן: אז כמו שלאמה דבורה הזכירה, יש כבר מרכז, בעצם, איפה שלאמה דבורה ולאמה אריה לומדים באריזונה. יש שמה אוניברסיטה שנקראת **Diamond Mountain**. שזה, בעצם, מקום שלומדים בו גם את הלימוד הפתוח, גם קורסים, גם סדנאות וגם את הלימוד המתקדם יותר, הגבוה יותר, הלימוד הסודי. זה נמצא בחלק מסוים באוניברסיטה.

ויש עוד חלק שלם, גדול, נוסף, שהוא בעצם האזור של הריטריטים, איפה שהם ייצאו לריטריט של שלוש שנים.

בארץ זה לא יהיה רק מקום של יציאה לריטריטים ארוכים של שלוש שנים. זה יאפשר גם מקום לריטריטים יותר קצרים למי שמעוניין, ולא רק במסורת הבודהיסטית או בזרם הבודהיזם הטיבטי. גם ממסורות אחרות. בעצם, כל מסורת רוחנית יש לה את הנושא של תרגול מדיטטיבי וללכת ולהתבודד וללכת לעשות עבודה מבפנים. אז אנחנו נוכל באמצעות המרכז הזה, גם לאפשר את המקום הזה לאנשים אחרים שצועדים בדרכים נוספות.

בנוסף תהיה שמה אפשרות גם ללמוד את הלימודים שאנחנו לומדים פה. לימודים פתוחים וגם לימודים מתקדמים יותר, מי שירצה להמשיך.

ודבר נוסף שהיינו רוצים שהמקום יאפשר, זה גם נקרא לזה סוג של נופש רוחני. לאפשר לאנשים קשי יום, לדוגמה, אם חד הורית, שביום יום כל הזמן עובדת קשה לפרנס את הבית ולטפל בילדים. ושאויל יהיו אנשים שיממנו לה בעצם, איזה נופש של סוף שבוע. מישוהו ידאג לעשות לה בייבי סיטר לילדים והיא תוכל להגיע למרכז כזה לסוף שבוע. או לשבת במדיטציות ולהירגע קצת, או לתרגל יוגה, או לשמוע לימוד כזה שקצת פותח את הלב וקצת מביא יותר אושר וחופש, כמו שאנחנו לומדים, לחיים. אז זה עוד משהו שהמקום הזה, המרכז הזה יוכל לשמש.

זה יהיה שטח מספיק כדי להקים את מבני הלימוד, אנחנו רוצים גם שהשטח ישמש בתור מקום לריטריטים, אז זה כנראה יהיה דרום הארץ.

אז אם יש לכם רעיונות, כל רעיון. אם יש לכם דרכים לעזור בכל צורה שהיא, אז אנחנו נשמח לשמוע. תודה רבה לכם.

המורה: אז תודה רבה לכם. העולם יעבור תמורה. וזה בידינו.

אז אנחנו מאוד נשמח לעזרה שלכם.

אני רוצה להודות לכם על הסבלנות שגיליתם ועל הנכונות להתמודד במקומות עדינים ואישיים מאוד, אבל זה מאוד מקדם. זה מאוד יכול להביא ברכה. אז תודה רבה לכם.

(מנדלה)

ולפני שנפרד אנחנו נקדיש את החסד של העשייה הזאת, למען רווחת כל היצורים בעולם.

(הקדשה)

להתראות. להתראות. לכו לשלום.

⁵ עוד על פרויקט הקמת המרכז הרוחני הבינלאומי ומרכז הריטריטים בארץ: <http://www.heart-dharma.org.il/dmi.html>